

NÆSTFORMAND **BARBARA WEINSCHENCK** HAR **FOKUS** PÅ SØFOLKS VE OG VEL

Barbara Weinschenck startede sin karriere i handelsflåden med fem måneders effektiv sejltid på Mærsk's containerskibe.

TEKST: PIA ELMERS | FOTOS: PRIVATFOTOS

Den 33-årige navigatør har prøvet lidt af hvert, hvilket giver hende nogle særlige kompetencer i forhold til ledelse. Det er også på den baggrund, hun har sagt ja til at gå ind i Lederne Søfarts bestyrelse i en periode, hvor foreningen står over for store udfordringer.

Ubefaren hos Esvagt. Kirketjener på Ærø. Overstyrmand hos Svitser. Barbara Weinschenck har været vidt omkring i sin foreløbige karriere, og hun har mod på at tage endnu flere livtag med tilværelsen. Men lige nu har hun fokus på sit nye job som navigatør på Svitser's slæbebåde. Og på som næstformand at få Lederne Søfart tilbage på ret kurs.

"Jeg synes, det er enormt vigtigt at huske på fagforeningernes historie – uanset om det er vores eller alle de andres. For det er fagforeningerne, der gennem tiderne har sikret os alle de pri-

Med containerskibene fra Mærsk havde Barbara Weinschenck nogle fine ture fra Europa til Asien og kom også i land spændende steder – i Singapore blandt andet.

”*Noget af det, der ligger mig stærkt på sinde, er, at vi nu får skabt arbejdsro, så vi kan være der mere for medlemmerne.*”

vilegier, vi har i dag – såsom en anstændig løn, kortere udmønstringer og betalt ud- og hjemrejse. Det synes jeg ofte, folk glemmer – og netop derfor skal vi gøre en indsats for at holde fast i vores historie og videreudvikle vores forening,” siger Barbara Weinschenck, der som ubefaren skibsassistent var medlem af Metal Maritim. På baggrund af sine mindre positive erfaringer med den forening, er hun meget indstillet på at give den en skalle og arbejde for, at Lederne Søfart bliver bedre til at håndtere medlemmernes eventuelle problemer. Men som hun indrømmer, så er der lige nogle helt essentielle ting omkring Lederne Søfart, der først skal falde på plads. Derom senere – først skal vi lige høre, om hendes lidt utraditionelle vej ind i det maritime fag.

Snørklet maritim karrierevej

Når man kigger på hendes CV, kan man nemlig ikke lade være med at undre sig over, hvorfor hun bliver kadet hos Mærsk i 2013, starter på Svendborg Søfartsskole i 2018 og derefter mønstrer ud som ubefaren skibsassistent. Men, som hun siger med et skævt grin, det er der en naturlig forklaring på.

”Jeg havde som 20-årig meldt mig til Marinehjemmeværnet, fordi jeg syntes, det gav meget god mening at være med til at beskytte civilsamfundet. Noget med

at udlægge flydespæringer ved olieudslip og eventuelt deltage i redningsaktioner. Jeg fik da også lært at sejle deres store gummibåde og syntes ret godt om at være til søs. Og det var faktisk en af mine hjemmeværnsskammerater, der foreslog mig at søge ind som officersaspirant hos Mærsk,” fortæller hun.

August 2013 begyndte hun på uddannelsen som dual-officer på SIMAC i Svendborg. De første to semestre på skolen gik så nogenlunde, selvom hun ikke var så imponeret af studiemiljøet. Men så er det jo altid godt at komme ud at sejle og få afprøvet teorierne i praksis.

”Jeg havde to udmønstringer på rederiets containerskibe, som tilsammen gav mig fem måneders effektiv sejltid, og hvor vi som kadetter havde det okay og havde nogle fine ture fra Europa til Asien. Det er jo flot at sejle på de store oceaner, og vi kom da også i land flere spændende steder som Hong Kong og Singapore. Men da jeg kom tilbage til Svendborg og begyndte på 3. og 4. semester på SIMAC, følte jeg mig ikke ret godt tilpas i det konkurrenceprægede studiemiljø og valgte til sidst at kaste håndklædet i ringen og droppe ud,” fortæller hun og indrømmer, at det også var noget af et nederlag at give op på den måde.

Til søs eller ej

Det varede dog ikke længe, før hun var i gang igen med en ny uddannelse, nemlig professionsbachelor i Kristendom, Kultur og Kommunikation. Det var både et rigtig fint pusterum og et uddannelsesforløb, hun var ret godt tilfreds med. Men da regeringen vedtog det såkaldte uddannelsesloft, som betød, at der skulle gå seks år mellem to uddannelser, var hun tvunget til at vælge – enten den nye professionsbachelor eller søen.

”Jeg vil ikke sige, jeg gik helt i panik, men jeg var da nødt til at træffe nogle valg. Jeg måtte gøre op med mig selv, hvad der var vigtigst, og hvor jeg så mig selv i fremtiden. Nu havde jeg jo min sejltid som aspirant i Mærsk og søgte derfor hyre som ubefaren skibsassistent. Men her gik det op for mig, at det kun kunne lade sig gøre, hvis jeg havde det samlede grundforløb, som man typisk får på et skoleskib eller en søfartsskole. Så derfor begyndte jeg på Svendborg Søfartsskole i foråret 2018 og fik hyre hos Esvagt umiddelbart efter,” siger Barbara Weinschenck, der altså nu var kommet tilbage på det maritime spor.

Herefter sejlede hun godt 1 år med Esvagt Njord, et SOV skib, der huser vindmølleteknikere i en vindmøllepark i England. Dermed fik hun optjent den fornødne sejltid, så hun kunne begynde på

Udsigten over en vindmøllepark fra et Esvagt-skib kan være rigtig flot.

Marstal Navigationsskole august 2019. Og her oplevede hun et helt andet varmt og inkluderende studiemiljø, end det hun havde mødt på SIMAC.

”Det var en god oplevelse at komme til Marstal, hvor jeg straks følte mig hjemme. Mine medstuderende var en god blanding af modne folk, flere af dem over 40 år med forskellige former for erhvervs erfaring, heriblandt fiskere og lastbilchauffører. Generelt var folk meget indstillede på at hjælpe hinanden, når vi hver især var udfordret fagligt. Og det er vel forventeligt, hvis man ikke har studeret i mange år og har forskellige styrker og svagheder. På SIMAC syntes jeg, folk havde en ten-

dens til at holde noterne for sig selv, hvorimod vi i Marstal i langt højere grad delte viden, og den tilgang til samarbejde og fællesskab passede mig rigtig godt,” fortæller den 33-årige navigatør og kommer i tanke om en anden vigtig forskel på de to maritime uddannelsesforløb.

”En af fordelene ved Marstal er, at man tager uddannelsen i etaper, og selvom man af en eller anden udefrakommende grund er nødt til at afbryde uddannelsen, så har man sin kystskipper eller sin sætteskipper, og dermed har man papirer til at sejle. Det er jo slet ikke tilfældet med den måde, forløbet på SIMAC er skruet sammen på. Jeg oplevede i hvert fald, at jeg

ikke kunne bruge de to år, jeg havde gået på SIMAC til noget som helst – bortset fra at jeg fik merit for mine fem måneders sejltid som aspirant. Det er en styrke og en kæmpe fordel ved Marstal Navigationsskole, som jeg håber, folk vil sige videre, da virkeligheden bare er, at man aldrig ved, hvad livet bringer én,” understreger hun.

Styrmand på ÆrøXpressen

Marstal og Ærø blev herefter hendes base, hvor hun også tog et job som kirketjener ved siden af studierne. Da hun nåede frem til sidste semester, blev stillingen som styrmand på ÆrøXpressen ledig. Her var det hendes vurdering, at den stilling

I godt et år sejlede Barbara Weinschenck for Esvagt.

nok ville være besat, når hun afsluttede sin uddannelse et halvt år senere, så det var en mulighed, hun blev nødt til at gribe. Det blev til et intenst halvt år med fuldtidsarbejde og studier.

ÆrøXpressen er en færge, marstallerne har skilliget sammen til, så de ikke længere skal til Ærøskøbing for at komme til Svendborg. Nu er det næsten blevet som i gode gamle dage med en færge direkte fra Marstal til Rudkøbing, hvorfra man kunne tage bussen til Svendborg eller en Flixbus, hvis man vil hele vejen til København.

”Det var da rigtig fint for mig at komme ud og sejle et stort skib og anvende mit foreløbige sønæringsbevis som sætteskipper. Selvfølgelig gik jeg af og til glip af nogle timer på navigationskolen, men dem måtte jeg så få indhentet på anden vis. Det fungerede i hvert fald, og da jeg stod med min skibsførereksamen december 2021, kunne jeg fortsætte på færgen. En af fordelene ved ÆrøXpressen er i øvrigt, at den er 600 BRT og dermed har en størrelse, så man kan optjene sejl tid med en skibsførereksamen. Det var derfor et godt springbræt, og så var det også dejligt at sejle med en færge med så stor folkelig opbakning, hvor man mærker styrken af et lokalsamfund,” påpeger hun og kommer i tanke om en sjov hændelse, der netop viser, hvor glade marstallerne er for deres færge.

”Det er måske ikke verdens største opgave, men i de år jeg arbejdede ombord, var det direktørens kone, der stod for at vaske viskestykker, håndklæder og klude. Nu var der kommet en ny direktør, og der var så ingen til at vaske. Nu står der næsten altid nogen på kajen, når vi lægger til med færgen, og derfor gik jeg derhen og sagde: ”Vi mangler en til at vaske en gang om ugen, er der en frivillig?” Tommy mente, at det kunne han og konen godt klare. Det synes jeg er et fint eksempel på en stærk lokal opbakning, og det er også noget af det, der giver arbejdsglæde ved sådan et færgejob.”

Nye udfordringer

Det blev til to et halvt år med Marstal-færgen, så mente hun, det var tid at komme videre. Ikke fordi hun var utilfreds med færgesejladsen – på ingen måde, men som hun siger, så bliver det af og til lidt rigeligt det samme og det samme, når man hele tiden sejler den samme rute.

”Jeg blev ret bevidst om, at jeg var nødt til at give mig selv nogle nye udfordringer, så jeg kunne få det navigationsmæssige håndværk på plads. En færge sejler af gode grunde den samme rute hver dag, så hvis jeg skulle blive dygtigere og få mere rutine i at anvende alle de forskellige instrumenter, der findes på en bro, så måtte jeg ud at sejle et sted, hvor de anvendes i langt højere grad. Og så ville jeg også gerne have mere erfaring i forhold til radiokommunikation og ruteplanlægning,” forklarer Barbara.

Fra flere bekendte havde hun hørt meget godt om Svitzer, som derfor blev det første sted, hun søgte hyre. Det gav pote, så oktober i år mønstrede hun Svitzer Hermod, som primært opererer i danske farvande. Selvom hun i skrivende stund kun har været ude på en enkelt udmønstring, er hun meget tilfreds med sin nye arbejdsplads.

”Det var dejligt at sejle med en færge med så stor folkelig opbakning”, siger Barbara Weinschenck om sine 2½ år som styrmand på ÆrøXpressen.

BLÅ BOG: BARBARA WEINSCHENCK

- 2010 – Student fra Solrød Gymnasium
- 2013 – 2015 – Officersaspirant hos Mærsk
- 2015 – 2023 – Professionsbachelor, Kristendom, Kultur, Kommunikation
- 2018 – Svendborg Søfartsskole
- 2018-2019 – Ubefaren skibsassistent, Esvagt
- 2019 – 2021 – Marstal Navigationskole
- 2020 – 2021 – Kirketjener, Ærø Pastorat
- 2021 – 2023 – Overstyrmand, ÆrøXpressen
- Marts 2023 – Næstformand, Lederne Søfart
- Oktober 2023 – Overstyrmand Svitzer

Barbara Weinschenck havde hørt meget godt om Svitzer, som hun nu sejler for.

Jeg mener, det ville være en tiltrængt forbedring, hvis skibsofficerer i løbet af uddannelsen fik mere viden om kulturforståelse og personlig ledelse.”

”Jeg har i hvert fald haft en god første tur med en fin besætning, så det lover godt. Det er fedt at lære noget mere om manøvrering i mange forskellige situationer, og arbejdsopgaverne varierer også en del. Der er både de daglige opgaver med at slæbe skibe ind til og ud af havn eller dok, og så har vi også lidt mere specielle opgaver som den, vi fik efter stormen i oktober. Der lå vi i 20 timer oppe i Frederikshavn og skubbede på det 332 meter lange skrotskib, Zafiro Producer, der havde revet sig løs under stormen og ramt både en borerig og dokken. Vi blev også involveret i at fiske en jolle op i Storbælt, inden nogen sejlede ind i den, og jeg ser frem til flere spændende opgaver på min næste udmønstring,” siger Barbara Weinschenck.

Engageret næstformand

Udover jobbet i Svitzer bruger hun som næstformand i Lederne Søfart også en del tid på det faglige arbejde, som hun mener

er vigtigt at prioritere, især nu da foreningen står over for nogle vigtige beslutninger om det fremtidige tilhørsforhold.

”Noget af det, der ligger mig stærkt på sinde, er, at vi nu får skabt arbejdsro, så vi kan være der mere for medlemmerne. Folk skal kunne ringe til foreningen og få hjælp, når de har brug for det, men den interne uro har jo været dræbende for de fleste aktiviteter. Derfor håber jeg, at vi snart finder en løsning, så vi kan begynde at se fremad. Det er i hvert fald på høje tid,” understreger Barbara og fortsætter: ”Derudover håber jeg, at vi som forening kan involvere os mere i at sikre et godt arbejdsmiljø på skibene. Det er selvfølgelig rederne, der skaber rammerne, men jeg tror, at mange af de konflikter, der opstår ombord, kan undgås eller løses, hvis de, der har ledelsesansvar, ved mere om, hvordan de kan lede forskelligt og engageret,” påpeger hun og fortsætter: ”Hvis man kigger i de uddannelsesbøger, vi skal have udfyldt under vores uddan-

nelse til skibsofficerer, står der stort set intet om ledelse. Jeg mener, det ville være en tiltrængt forbedring, hvis skibsofficerer i løbet af uddannelsen fik mere viden om kulturforståelse og personlig ledelse. Og jeg er i hvert fald taknemmelig for, at jeg via min uddannelse i civilsamfundsudvikling og ledelse har fået nogle gode værktøjer, som jeg håber, kan gøre en forskel både ude på skibene og i mit virke som næstformand.

Men, som hun også erkender, first things first. Først og fremmest skal Lederne Søfart have genvundet fodfæstet, og det afhænger i høj grad af om foreningen i overenskomstspørgsmålet får medhold i højesteret. Overordnet set er Barbara Weinschenck ret optimistisk og tror på, at det nok skal lykkes at finde en model for foreningens fremtidige virke. Og så kunne hun i øvrigt godt tænke sig at skifte det nuværende navn ud med det gamle, så fagforeningen igen kommer til at hedde Søfartens Ledere. ■